

Κυπριακά ήθη και έθιμα του Αυγούστου

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Ποικίλες αντιλήψεις συνοδεύουν το μήνα Αύγουστο. Από την 1^η μέχρι τις 6 του μήνα θεωρείται ότι υπάρχουν οι κακές μέρες ή αλλιώς «κακαουσκιές» ή οι καλές μέρες ή «καλαουσκιές», κατά τις οποίες δρούσαν οι λεγόμενες «καλές γυναίκες» ή «ανεράες» (νεράιδες), γι' αυτό και οι άνθρωποι έπρεπε να ήταν ιδιαίτερα προσεκτικοί.

Για παράδειγμα, να μην ανεβαίνουν σε δέντρο ή να μην κοιμούνται κάτω από καρυδιά ή συκιά, διότι πίστευαν ότι τους άγγιζαν οι «ανεράες» με αποτέλεσμα την εκδήλωση νευρικών διαταραχών. Κίνδυνος από τις «ανεράες» υπήρχε και όταν κάποιος λουζόταν αυτές τις μέρες, γι' αυτό και έπρεπε να προσθέσουν στο νερό αγιασμό προς προφύλαξή τους.

Άλλες αντιλήψεις που επικρατούσαν για τις ημέρες αυτές ήταν η αποφυγή του ζυμώματος, αν όμως το έπρατταν τότε έβαζαν στα ψωμιά «μαυρόκοκκον» για να απομακρύνουν τους «οξ' απ' εδώ». Στην Τηλλυρία απέφευγαν την εκτέλεση εργασιών κατά την 1^η , 3^η και 7^η ημέρα του μήνα, καθώς οι ημέρες αυτές θεωρούνταν κακότυχες, ενώ κατά τις πρώτες 15 μέρες του Αυγούστου απέφευγαν να πίνουν νερό νηστικοί, επειδή τα νερά του μήνα είναι «αρρωστημένα», γι' αυτό και «τον Μάην προεύκου (προγεύου) το νερόν, τον Άουστον το νάμαν (κρασί)».

Κατά τον Αύγουστο επίσης ξεκινούσαν τα «μηναλλάγια», οι μετεωρολογικές δηλαδή παρατηρήσεις για το επόμενο έτος. Από την 4^η μέρα και εξής, οι μέρες αντιστοιχούσαν στους μήνες του έτους. Έτσι, εάν μια μέρα ήταν δροσερή ή συννεφώδης, τότε πιστεύετο ότι και ο αντίστοιχος μήνας θα ήταν βροχερός. Σε περιπτώσεις που δίνονταν υποσχέσεις, οι οποίες δεν θα εκπληρώνονταν οριζόταν ως ημερομηνία εκπλήρωσης η «εξηνταμιά τ' Αούστου».

Κυριότερες εορτές του μήνα είναι αυτή της Αγ. Φωτούς στις 2 του μήνα, η οποία εορταζόταν στο κατεχόμενο χωριό του Αγ. Ανδρόνικου στην Καρπασία και το αγίασμα της οποίας θεωρείτο ότι θεράπευσε τον πονόλαιμο και φώτιζε τους ανθρώπους στο σωστό δρόμο. Κατά την εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

στις 6 Αυγούστου, πιστεύετο ότι ανοίγαν τα επουράνια και τη στιγμή εκείνη ό,τι ζητήσει κάποιος το λαμβάνει.

Χαρακτηριστική είναι η παράδοση που θέλει γυναίκα να ζητά «σίλλιες ὀλλιάες ὄλλες» αντί «σίλλιες ὀλλιάες λίρες», με αποτέλεσμα την επόμενη μέρα να γεμίσει η αυλή της με σκύλους. Στις 15 του μήνα εορτάζεται η Κοίμησις της Θεοτόκου, στις 27 τιμάται η μνήμη του Αγ. Φανουρίου, ο οποίος φανερώνει κάθε τι απολεσθέν και στις 29 η αποτομή της αγίας κεφαλής του Ιωάννη του Προδρόμου.

Πηγή: Παπαχαλαράμπους, Γ.Χ., Κυπριακά Ἡθη και Ἔθιμα, Λευκωσία, Εταιρεία Κυπριακῶν Σπουδῶν, 1965.